

Zörgető

VII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

2015. ŐSZ

Íme az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. (Jel 3-20)

Csenki András lelkipásztor írása:

*„ Szolgám, akit elfogadtam, aki bízik és hisz bennem, örökké élni fog, de ha meghátrál vagy visszafordul, akkor nincs a kedvemre.”
Zsidók 10: 38*

Nagy örömökre szolgál, hogy gyülekezetünk életéről kapunk tájékoztatást a mostani Zörgető számában. A személyes beszámolók közelebb hozzák egymáshoz az embereket, és érezhetővé válik a közöttünk levő kapcsolatok fontossága. A közös élmények, gyülekezeti alkalmak, feladatok, táborok, kirándulások, előadások, zenés dicsőítés mind lehetőséget adtak közösségünk és személyes életünk épülésének.

Sok gondolat közül néhányat szeretnék a gyülekezet lelkére kötni, ami segítségünkre lehet, hogy jól érezzük magunkat.

Közösségünk vonzereje tagjaink lelkületében, jelenlétében, kapcsolati rendszerében, Istennel való kapcsolatában keresendő.

A lelkületünk személyiségünkéből fakad és az egymásra való figyelésünkéből, hogy mit kaptunk eddig és mit adtunk másoknak. Szeretném kérni minden gyülekezeti tagunktól, hogy tartsa fontosnak önmagát és szerepét közösségünkben. Sokszor nincs elég alkalmunk kifejezni a másik iránt szeretetünket, szavakban, cselekedetekben: tegyük ellene és szólítsuk meg egymást, imádkozzunk a mellettünk ülőért, és valami módon vegyünk részt a közösség építésében.

A legalapvetőbb a jelenlétünk gyakorlása: tudni kell eljönni, részt venni, és jelen lenni! A közöttünk levő Isten is jelenlévő, ebben van mindenhatóságának ereje elrejtve.

Mindannyian megszólíthatóak vagyunk, és megszólítók. Istentől megszólítottak és Isten szava hatása által megszólíthatunk másokat. Cselekedhetünk egymás javára és épülésére, elvégezhetünk egyszerűbb és bonyolultabb feladatokat a takarítástól kezdve a látogatáson, kertrendezésen át a gyülekezetben való alkalmak szolgálataiban is.

Mindenkit várunk, hogy jöjjön el Istenhez, váljunk azzá, akivé Isten formálni akar!

A kapcsolati rendszerünket illetően, először a mindenki közé fogunk tartozni a közösségben és élvezzük a "másik mellett jó lenni" természetes állapotát és névtelenségét. Az idő elteltével azonban fontos, hogy megismerjenek bennünket és mi is megismerjük másokat, mert idegenekké válhatunk egymás számára, ha nem vállaljuk fel magunkat. Valaki leszek, amikor megteszem a magam közeledését, lépését a másik ember felé, Isten felé, és vállalva önmagam képes vagyok a cselekvésre, feladatok elvégzésére, jelenlétem gyakorlására a közösségben. Megtalálom a helyemet, barátokat szerzek a gyülekezetben, beszélgetnek velem, én is beszélgetek

másokkal, tudunk együtt örülni és szomorkodni, és mindent megélni, ahogy az élet adja.

A nagy kísértés, hogy a mindenkiből ne legyünk valakik. Megkísért bennünket, hogy nem a helyes módon leszünk valakik, amikor kifejezzük problémáinkat, megsértődünk, úgy érezzük, hogy nem figyelnek ránk és elvárásokkal leszünk a közösség felé, és ha nem teljesítette feladatát elfordulunk tőle. Gyakrabban látjuk a másik ember hibáját, az igehirdetés gyengeségeit, az alkalmak kevésbé bizonyulnak hatékonynak, mert mintha valami nem jól működne, és mindenki talál egy hibát, hogy szerinte miért nem. A gyülekezet a lelkipásztorában látja az erőtlenség forrását, a lelkipásztor a gyülekezetben és elindulhat ezen felül még más vélekedésekben és magyarázatok keresésében egy ismétlődő, véget nem érő folyamat, ami szenvedésre juttatja a gyülekezet életét és a benne élő tagokat.

A folyamat észrevétlenül fejt ki hatását, de elindul a lemorzsolódás, az új tagok nem tudnak beépülni, a régiek megfáradnak, mert megterhelődnek az egyensúlyvesztés miatt, hiszen kevesebb a valaki, és több a mindenki.

Köszönöm mindenki hűségét, szeretetét, imádságát, adakozását, és remélem a jelenlétünk gyakorlásában egymás és Isten felé tudatosan vállaljuk önmagunkat, hogy személyessé és ne arctalanná váljon közösségünk!

A lelkipásztor szerepe nem válhat egyedül meghatározóvá, ne ő legyen csak a gyülekezet arca, beszéde, cselekedete, személyisége, hanem mindenki, aki valakivé lett Isten jelenlétében. Tehetatlenné és erőtlenné válhat helyzetünk, ha erről

elfelejtkezünk, mert szükség van a többiek megnyilvánulására, és nem alázat az, hogy mindig a másokra várunk, ha valamit tenni kell.

Értékesek vagyunk és meghatározóak, jelenlétünk nem hiábavaló a gyülekezetben, ezért ne maradjunk távol, vizsgáljuk meg indokainkat. Szeretettel gondoljunk egymásra, és hordozzuk gyülekezetünket anyagi és lelki szinten is, értékesnek tartva a lehetőséget, ha bármiben segíthetünk, és ne vonjuk meg magunkat egymástól, mert nem egy embernek kell összetartani egy közösséget, hanem mindenkinek tudni kell ebben cselekedni! Isten iránti szeretetünk és hálánk felébresztése segíteni fog ebben!

Mindenki Istentől lesz alkalmas erre: ha nem hiszünk ebben magunkra nézve, ez meg fog akadályozni bennünket, hogy felszabaduljunk rá. Legyen hitünk abban, hogy Isten bennünket akar élővé tenni, és engedjük azt, hogy vigyen bennünket. Imádkozzunk egymásért, önmagunkért, örüljünk egymásnak, jót gondolva szívünkben, hogy dolgaink jó irányt vegyenek minden körülmények között!

Fontos jelenlétünk folyamatossága, mert nem elég ismerni az utat, hanem járni is kell rajta! Mindenki tud járni rajta, félrevezetés, ami azt hiteti el velünk, hogy nekünk nem megy! Boldog emberek lehetünk, ha megharcoljuk önmagunkkal mindezeket, és mindenkiből Isten kezében lehet valaki, Isten jelenlétét, erejét, cselekedetét hordozva a gyülekezetben. Isten áldása legyen elhatározásunkon! Nekünk kell személyesen a döntésünket meghoznunk, legyünk bátrak, és legyen hitünk. Isten üzenetét megértve, nem csak az utat ismerhetjük meg, hanem együtt járhatunk is rajta!

Füle Lajos: Nyitott maradj!

Magad köré ne építs falakat,
nyitott maradj és befogadni kész!
A másik ember részed, s feladat
hogy vele együtt légy Te is egész.

Kedves Rákosfalvai Testvérek!

A hosszú, forró nyár után újra jelentkezik a Zörgető. Ez a nyár sem lett unalmas gyülekezetünk életében. Táborunkban 30 gyermek vett részt. Köszönjük a szolgálok munkáját, és azokért is hálásak vagyunk, akik a nyáron a szabadságolások alatt is hűségesen szolgáltak. Az idei nyáron voltunk Vácrátóton az arborétumban, és a Tatai úti vasúttörténeti parkban. Gyülekezetünkben volt az "Egy nap a szeretetről" csendes napi alkalom Döbrentei Ildikó és Levente Péter közreműködésével és szolgálatával. Ezek az alkalmakon gazdag lelki táplálékot kaptunk és közösségileg is erősödhattünk, köszönjük a szervezés áldozatos munkáját! Augusztusban komoly munkába kezdtünk: járdaépítés, templom alap szigetelés és kerítésfestés. Remélhetőleg mire ez a szám megjelenik, elkészül a munka, megszépül környezetünk, és könnyebb lesz közlekedni a kertünkben. A munkát egyházmegyei építési alapból és önrészből finanszíroztuk. Ősszel minden alkalmunk, így a Szép korúak Klubja, BRFK (fiatal felnőttek alkalma), IFI, Baba- mama klub és a Filmklub is újra indul. Szeretettel várjuk testvéreinket a sokrétű alkalmainkra! Akinek ideje és lehetősége van, várjuk a templom és a kert takarításában

szolgálni. Jelentkezni nálam lehet. Az őszre még tervezünk egy kirándulást. Helyszín és időpont majd a hirdetésekben lesz.

Novemberben nőtestvéreknek tart alkalmat Gimesi Zsuzsa lelkipásztor.

Külön kiemelném, hogy gyülekezetünkben második évét kezdi Kárász Eszter hitoktatónk. Ezúttal 25 csoportban fog oktatni a gyülekezet területén lévő iskolákban. Isten áldása legyen szolgálatán!

Az alábbi ígérettel biztatom testvéreimet az Istenben való hitre és ráfigyelésre!

„ De az Úr kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az Őt félőkön.” Zsoltárok 103,17

Kiss László gondnok

Keresztelő:

Róka Zsófia, Pirovits Petra Dorka, Vigh Minka, Jencsák Levente Máté, Babkó Marcell Dávid, Szél Marcell, Tóth Gréta, Komjáty Lola, Komjáty Lotti, Balázsfalvi-Kiss Sarolta, Szabó Nóra, Retek Dénes, Lázár Balázs, Lázár Szabolcs, Fördős Csanád, Horváth Kitti, Fedics Mihály, Lugossy Patrik

Házasságkötés:

Halászvári Balázs és Halász Anita, Dr Kun Péter és Kovács Andrea Krisztina, Nagy Gergely és Lakatos Zsuzsanna, Hradszky Krisztián és Burján Edit

Temetés:

Simon Ernő, Keresztes Sándor Péter, Tóth Istvánné, Vojnich Hajdú Ivánné, Németh Imréné, Dr Somogyi Sándor, Szabó Viktorné, Szalvcsák Lászlóné, Hámori Márta

A Nők és az érzelmek

címmel női alkalmat szervezünk gyülekezetünkben.

Meghívott előadónk: Gimesi Zsuzsa
lelkipásztor

Időpont: 2015. november 7. szombat 16 óra

Helyszín: gyülekezeti terem

Szeretettel várunk minden kedves hölgyet
női alkalmunkra.

Hozzák el barátnőiket, hölgy ismerőseiket
is!

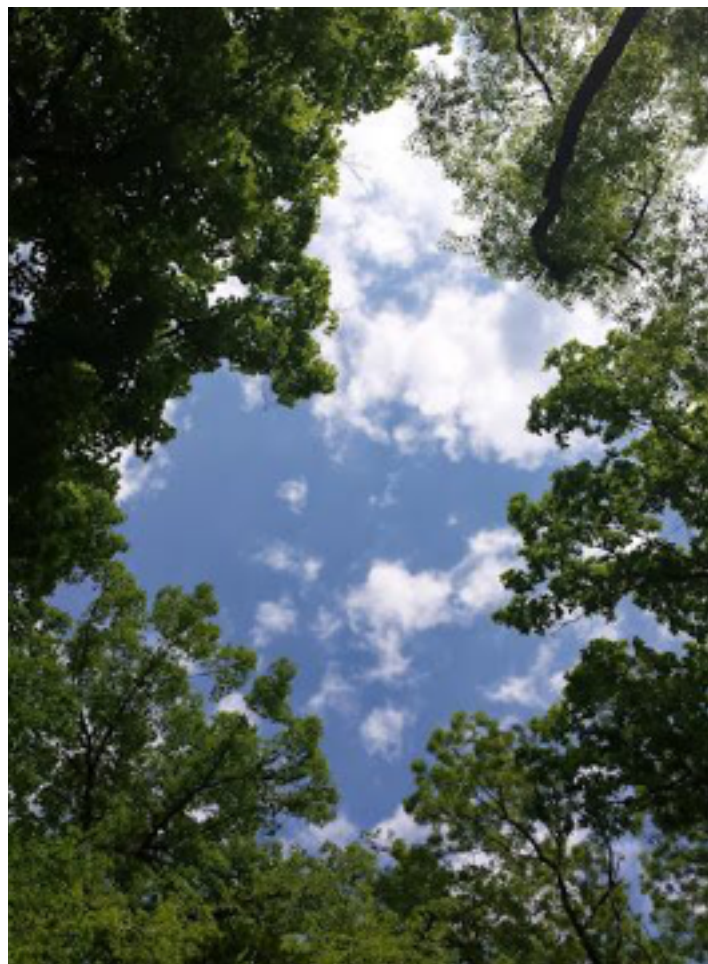
*„Meggondoltam az én útaimat, és lábaimat
a te bizonyosságaidhoz fordítom.”*

119. Zsoltár, 59 vers

Egyszer fenn, egyszer lenn

A nyolcvanas évek végén az egyik magyar popzenekar a megnevezett címen írt egy akkor slágerré váló dalt. Valamennyien hajlamosak vagyunk rá, hogy e kettős érzés mezsgyéjén ingázzunk. A dal akkor így folytatódott, hogy "válaszd majd a jó szerencsét, indulj el, minden úton célba érsz". Ez nem igazán megnyugtató válasz vívódásainkra, élethelyzeteinkre, útkeresésünkre. Én az ezredforduló környékén kerültem a rákosfalvai református gyülekezetbe, akkor egy igen csak „lenti” időszakot éltem át... Aztán az akkori ifivel elmentem ifitáborba és születésnapomra ezt az igét kaptam tőlük:

”Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!” (139. Zsoltár 23-24.) Ez az ige azóta többször visszatért hozzám, akkor is, azóta

is sokat formált (formál) az életemen. Vizsgálat, ismeret, próba, vezetés, nagyon sok minden benne van ebben a három mondatban. A legfontosabb, hogy én is igazán megismerjem Istent és az Ő vezetése által éljek. A lenti és fenti állapot - lelki hullámvasút - mindig lesz és van az ember életében. Nekem az a nehezebb, hogy amikor lent vagyok, akkor se szakadjak el Istentől a problémáimba merülve! Tudjuk pedig, hogy azoknak, AKIK ISTENT SZERETIK, minden javukra van (Római levél 8:28). Ugyanilyen fontos, hogy amikor úgy érzem, fent vagyok, akkor se szálljak el magamtól, hanem fogadjam meg Pál apostol szavait : *”Mindenkor örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.”* 1 Thessz 5.16-18.

Kiss László gondnok

A léghajó

Egyszer egy szép napon, talán mosogatás közben érdekes gondolataim támadtak. (Általában mosogatás közben tudok legjobban beszélgetni Istennel: a kezem automatikusan nyúl a tányér után, töröl, öblít, lerak. Már szinte oda se kell figyelnem, ezért lelki szemeimet az Úrra tudom vetni.)

Szóval egy kép jelent meg előttem, mégpedig egy léghajóé. Kisgyerekként ültem föl először (és azóta utoljára) egy hőlégballonra. Szó szerint felemelő érzés volt, pedig egy kötéllel tartottak minket, nem engedtek „elszállni”.

Tehát a hőlégballon. Ahhoz, hogy felszállj vele, először is kell az elhatározás. Aztán be kell szállnod a kosárba. Aztán tüzet adsz, hogy a kosár elszakadjon veled együtt a földtől. Először nagy lánggal megy csak magasra a hőlégballon, ég is a tűz rendesen, benned is... amikor már egész magasan vagy, és túljutottál az első élményeken, szétnézel, és valaki Másnak a

perspektívájából látod a világot. Többet értesz meg, és kisebbnek, egész kicsinek érzed magad. Talán a tüzed is kezd kialudni, vagy már nem adod olyan hevesen a gázt neki. Ezért aztán elkezded süllyedni, és ez ijesztő is lehet akár, hiszen, mi vagy ki fog megtartani a becsapódástól? Ekkor rájössz, hogy csak egy kis tűz hiányzik a felemelkedéshez, hát kinyitod a gázcsapot, és ismét emelkedni kezdesz, benned az eufórikus érzés, a mindenhatóság érzése és a porszemnyi mivoltod tudatosulása egyszerre. De ez így van jól. Hullámozol, fel és le, hol tovább vagy fenn, hol tovább lent, de valamit biztosan tudnod kell: ha egyszer beszálltál a hőlégballon kosarába, és elindítottad a tűz segítségével, akkor soha többé nem fogsz földet érni. Lezuhanni meg pláne nem. Akárhogy is emelkedsz és süllyedsz, mégiscsak egyre feljebb jutsz, egészen életed végéig...

Jó utazást!

Gérczeiné Bakonyi Zsuzsanna

Hitoktatás

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, ne tiltsátok el őket, mert az ilyeneké a Mennyek Országá.”

Mt 10:14

Nagy megtiszteltetés, de ugyanakkor kihívás is számomra beszámolót készíteni az éves hittanoktatói munkáról.

Engedjék meg, hogy bemutatkozással kezdjem soraimat. Kárász Eszter vagyok, a gyülekezet református hitoktatója. 2014 szeptembere óta, négy zuglói, önkormányzati iskolában tartom hétről-hétre a hit és erkölcsstan órákat az 1-3. illetve az 5.-7. évfolyamok tanulóinak.

Engedjék meg, hogy a tavalyi tapasztalatokkal kezdjem, a kezdeti nehézségek után bizalommal jelenthetem ki, hogy a református hittanra járó gyermekek nem csak egy „kötelező” tanítási órán vettek részt, mely egy a sok többi között, hanem megtanulták, hogy Istenhez minden pillanatban odamehetnek, hogy sohasem kell

magukat magányosnak érezni, hogy mindig van mellettük valaki, aki nem mondja azt, hogy „menjél játszani, most nincs időm veled foglalkozni...” A színes, izgalmas történeteken keresztül nemcsak játékosan tanultunk, hanem sok-sok mozgással, érdekes feladatokkal, közösen elkészített makettekkel, és filmélményekkel még közelebb kerültünk a Biblia történeteihöz. Számomra nagyon nehezen indult el az elmúlt tanév, ugyanis hittanosaim mellett a főváros IX. kerületében is tanítottam, és nemcsak az órarend kialakítása és összehangolása ütközött nehézségekbe, hanem néhány alkalommal vállalnom kellett a hittan óráról való mindössze néhány perces késést is. Ez a kemény időszak novemberben véget ért, eleinte veszteségként éltem meg, hiszen a IX. kerületi iskolában nemcsak a munkám szűnt meg egy csapásra, hanem az ott kialakult kapcsolataim is majdnem teljesen. Szóval, nehéz időszak volt, de a Mennyei Atya nem hagyta, hogy

sokáig keseregjek emiatt, hanem megsokszorozta erőmet, és így most már 100%-osan foglalkozhattam a hitoktatással. Ezt a változást a gyerekek is megérezték. Többen közülük sokkal nyitottabbak lettek, felém szaladnak a folyosón, megölelnek, elmondják apró-cseprő titkaikat, mindennapi apróságait, melyek számukra igen-igen fontos kérdések. Vannak olyanok is, akik csak feltesznek egy kérdést, melyre együtt találjuk ki a választ. De hallottam olyan megjegyzést is, hogy „olyan jó volt ez az óra, köszönjük”. Mások azt mondják, hogy a hittan a kedvenc tantárgyuk. Tudom, nagyon sok minden állhat egy ilyen kijelentés mögött, de számomra fontosak.

Ez év szeptember első napjaiban az iskolák vezetőitől frissen megkapott létszámadatokat nézve, örömmel töltött el, hogy a júniusi létszámokhoz képest nem sok, de mégis biztató növekedést tapasztaltam. Megint hallottam Mennyei Atyám szavait:

„Jól van jó és hű szolgám, a kevésen voltál hű, sokat bízok rád ezután.” Mt25:21

Ebben a tanévben összesen 25 csoportban tanítok református hit – és erkölcs tantárgy közel 110 gyermeknek az alábbi iskolákban :

Dr. Mező Ferenc Általános Iskola,
Keresztury Dezső Általános Iskola, Horvát Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium valamint az Álmos vezér Gimnázium és Általános Iskola 1-3. és 5.-7 évfolyamos tanulóinak.

Kárász Eszter

Konцерtról

Gyülekezetünkben április 18-án szombat délután Dicsérem Neved címmel dicsőítő koncertet tartottunk.

Ujjongjatok, földi népek,
A mennyország Istenének,
Szolgáljátok vidám dallal,
Boldogsággal, diadallal.
Ő az, aki megalkotott,
Megsegített, meghallgatott. –
Mi vagyunk a kedves nyája,
Kiknek a föld a tanyája.

A kapuin menjetek be,
Hála égjen szívetekbe',
Köszönjétek meg a kegyét,
És áldjátok dicső nevét.
Mert nagy az Ő kegyessége,
Száll nemzetéről nemzetségre,
Hűséges és véghetetlen
Irgalomban, szeretetben.

(Ismeretlen szerző)

De mit is jelent a dicsőítés? Sokan nem tudják hova tenni ezt a szót. Egyesek szerint a dicsőítés szó ma már egyre inkább összefonódott bizonyos felekezetű keresztény irányzatokkal, vagy az aluljárókban egy szál gitárral kiálló, hevesen térítő emberekkel. Éppen ezért sokan nem is merik használni. Pedig ne gondoljuk, hogy ezt bárki kisajátíthatja magának. Lehet, hogy ezt mi nem érzékeljük még, de ugyanúgy, mint a megtérés szó alatt, van, aki esetleg negatív dolgot ért. Ne lepődjünk meg tehát, ha valaki esetleg megkérdezi tőlünk, hogy mi az a dicsőítés, mit kell ezen érteni. A fogalmi meghatározás nagyon nehéz. A dicsőítés összefoglalóan Isten

magasztalását, dicséretét jelenti. Isten imádatát, hódolatot, ujjongást a mindenható Isten előtt. Számptalan formában történhet: versben, imádságban, bizonyágtételben, dalban, zenében ...

És miért dicsérjük Istent? Mert Ő méltó a dicséretre. S miközben dicsőítjük őt, Ő kommunikál velünk, választ ad kérdéseinkre, és ezáltal lehetőségünk adódik arra, hogy megértsük az Ő akaratát. Mindez pedig független a korunktól, a nemunktől, a képzettségunktől, a felekezetunktől, az országunktól...

Így volt ez gyülekezeti alkalmunkon is. Énekeltek gyermekek és édesanyák (Együtt a sereg). A kicsik hangja és lelkesedése már jelezte, hogy itt valami különleges fog történni. Volt bizonyágtétel is: gondnokunk felesége, Kata, Isten irántunk való feltétel nélküli hűségéről tett bizonyágot Máté 28, 16-20. alapján, abból is kiemelvén: „én veletek vagyok minden napon a világ

végezetéig” részt. Rohanó hétköznapjaink közepette milyen sokszor elfelejtjük ezt az alapígéretet. Pedig egyszerű és világos. Ehelyett engedjük, hogy a kétségbeesés, a félelem, a bizalmatlanság, az önvád és oly sok más eluralkodjon szívünkben. Tanultunk egy kánont is (Csak Istené legyen minden dicsőség), mely nekem külön öröm volt, hiszen nem ismertem még. A komolyzenei összeállításokban – lebilincselő előadásban - változatos darabok csendültek fel (pl. Vivaldi G-dúr hegedűversenyének 1. tétele vagy Sugár Rezső: Dal című szerzeménye stb.). Egyik gyülekezeti tagunk el is kérte a játszott művek listáját, mondván, érdeemes lenne otthon újra meghallgatni. És igen, bennem is felötlött, hogy még több ilyen dallamra van szüksége a lelkennek. A BRFK, azaz a Budapesti Rákosfalvai Fiatal Keresztények tagjainak magával ragadó szolgálata során már a hallgatóságból is többen dalra fakadtak. A színes

összeállításban többek között olyan keresztény ifjúsági énekek csendültek fel mint az Uram Te hozzád futok, Mint szarvas, Hozzád száll az énekem, Teremts bennem tiszta szívet, Jézus a mi oltalmunk, Örvendjete... Ifis éveim emlékei előtörttek, és automatikusan jöttek számra a rég elfeledettnek hitt dalszövegek. Körülnéztem, és látva, hogy nálam idősebbek is éneklék a dalokat, rájöttem, ez nem korfüggő. Ifjúsági dalok, de nem csak fiataloknak. Az alkalmat lelkipásztorunk, Csenki András imádságával és az Isten szívében megpihenve kezdetű 395. dicséret közös eléneklésével zártuk. Utána egy szeretetvendégség keretében még tovább beszélgethettünk a gyülekezeti teremben.

A koncertre eljött másfél éves kisfiam is, aki férjem ölében végig ült a délutánt. Kitartó érdeklődése szívet melengető volt számomra. A személyes hívogatásoknak köszönhetően eljöttek barátok, ismerősök is. Ez is mutatja, hogy gyülekezetektől függetlenül mindannyian ugyanarra vágyunk: Isten szeretetére és Istent szeretni.

Köszönet minden közreműködőnek és érdeklődőnek egyaránt! Reméljük legközelebb még több gyülekezeti tag részesül majd hasonló élményben!

„Dicsérem az urat, amíg élek; éneklek az Istenemnek, amíg vagyok.” Zsolt 146,2

A következő zenés alkalmunkat december 19-én szombaton 16 órától tartjuk. A karácsonyi koncertre mindenkit sok szeretettel hívunk és várunk! Hozzák el szeretteiket, barátaikat is!

Lakatosné Molnár Judit
szervező

Visszaemlékezés...

.. Lassan mondhatjuk egymásnak – „Jövőre, Veled, ugyanitt!” ...

Sok kedves, „rég” ismerős arc és minden évben jó pár új ... Jó újra itt! Mi, a kislányom és én szinte egész évben várjuk azt az egy hetet a nyárból, amikor együtt lehetünk a Rákosfalvi Református Gyülekezet hittan táborában! Az ideai tábor nekem, személy szerint egyfajta számvetés volt.. Kislányom most öt éves és mondhatni, itt nőtt fel.. Hiszen ha visszagondolok, minden évben ezalatt az egy hét alatt történt valami, nekünk kettőnknek igazán fontos, az ő még rövidke, de annál színesebb, kalandosabb kisember-életében.. Itt indult el igazán, mert a „nagyok” játéka a templom kertben túl érdekes volt, hogy csak kúszva-mászva szemlélje, alig egy évesen itt kezdett igazán beszélni, hiszen annyi kedves kis hang vette körül, én pedig abban a szerencsés helyzetben élhettem meg vele ezeket a pillanatokot, hogy segítő szolgálatot végezhetek évről évre, ebben a kis közösségben...

Izgatott várakozással teli indulunk, hétfőn.. Jó újra találkozni, megölelni egymást!

- „Szia! Sziasztok!”
- „De jó, hogy itt vagytok!”
- „De rég találkoztunk!”
- „Húúú, de megnőttél!” .. Olyan szerethető, boldog pillanatok, az elején..

Ismerjük egymást, mégis minden évben mások vagyunk... Aztán indul a „buli”...

Idén Eszter néni és Zsuzsa néni vezette a minden évben más bibliai téma köré, a teljes

hetet átfogó tanításhoz kapcsolódó feladatokat, amikből aztán a nap folyamán érdekes, vicces, de éppúgy tanulságos, elgondolkodtató beszélgetések, játékok kerekednek.. Kézműveskedünk, sokat nevetünk és énekelünk, barátságok születnek és nézeteltérések csendesülnek el, mert fontos, hogy „beszélgessünk”. Az egész olyan természetes, mégis van ebben valami különleges... Egyszerűen jó együtt lenni! Jó kiszabadulni a hétköznapiakból, jó kicsit újra találkozni az iskolatársakkal, így a vakáció vége felé, hiszen olyan rég láttuk egymást.., és jó egyszerűen csak beengedni azt a szeretelen, zsiszegő, sokszor időhiányban szenvedő, kedvesen szerethető pörgést, amit ettől a héttől kaphat a lélek ..

Jómagam, mint ember, mint anya, mint segítő, azért szeretném minél többekhez eljuttatni ezt a pár sort, mondatot, mert

fontos, hogy ebben a gyakran embertelen, néhol szeretetlen, pénzorientált világban megmutathassuk, micsoda ereje tud lenni egy ilyen kicsi, de összetartó közösség ragaszkodásának, egymás iránti szeretetének, az odafigyelésnek, tiszteletnek, törődésnek...

Köszönet érte Csenki András lelkész úrnak és a gitárnak ...

a „Néniknek”, akik egész héten különféle finomságokkal és elmúlhatatlan kedvességükkel látják el a mindig éhes szájakat, és Nektek, kedves segítőik, nagy-nagy szeretettel!

... És reméljük, hogy: „Jövőre..., Veletek..., ugyanitt!”

„ A szeretet a szíved megújulása.” (Luther Márton)

Barabás Adrien

A vácrátóti gyülekezetépítő kirándulás üzenete

Talán mindannyiunkkal megesett már, hogy az Úr kisebb-nagyobb dolgainkban felülírta a legszebb, legjobb szándékú vagy éppen legkézenfekvőbbnek látszó tervünket, és új útra terelve bennünket sokkal értékesebb dolgot készített számunkra, vagy komoly, fontos üzenetet, tanítást küldött helyette.

A Vácrátóti Botanikus Kertbe szervezett gyülekezetépítő kirándulás előkészítésekor is összeállítottunk egy kis előzetes „forgatókönyvet”. E szerint a hivatalos kertvezetés végeztével, az idegenvezetőtől hallott információk kiegészítéseként, az alkalom gyülekezeti jellegéhez igazodva, a Biblia növényeiről szóló kis ismeretterjesztő irodalom felolvasására került volna sor.

A növénygyűjtemény érdekességeinek és a kert épületeinek, építményeinek bemutatása után a hivatalos séta a kert alapítójának, gróf

Vigyázó Sándornak mellszobránál ért véget. Itt tudtuk meg, hogy amit láttunk, az csak töredéke az eredetinek, a gyűjtemény jelentős hányada ugyanis elpusztult, az épületek egy része pedig lebontásra került a háborút követő történelmi változások, tulajdonosváltások során.

Ezek után a Biblia növényeinek felsorolása szinte már csak száraz adathalmaz lett volna.

Fájlalva a veszteségeket és sajnálkozva az alapítók áldozatkészségének, fáradozásának hiábavalóságán, végül arra a gondolatra jutottunk, hogy mégis milyen jó, hogy valaki valamikor ezt a ma is jelentős értéket képviselő, kutatási és ismeretterjesztő célokat szolgáló kertet létrehozta.

A kertalapítók példája nyomán vált nyilvánvalóvá, hogy a bibliai növények felsorolása helyett sokkal inkább a helyhez és az alkalomhoz illik a maiige.hu internetes portál éppen aznapi igemagyarázata, amit

Miklós Kata hordozott a lelkében és – egy sokak által vitatott használati értékkel bíró tablet segítségével – közvetített felénk.

Érdeemes felidézni az elhangzottakat mindennapi okulásunkra, épülésünkre. Így szólt az ige és az igemagyarázat:

„...Milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között”(Efezus 1:18)

„Pál imádkozott az efezusi hívőkért, hogy felismerjék, mire hívta el őket Isten, és megértésük, milyen nagy gazdagságot fektetett életükbe. Gondolkodj el ezen:

1/ Isten tudja, mennyit fektetett beléd. Nem úgy van, hogy egyik nap megváltott, következő nap pedig a mennybe visz. Ő arra hív, és arra készít fel, hogy egy bizonyos célt beteljesíts ezen a világon. Krisztus tanított arról, hogy vannak öt tálentumos emberek, vannak, akiknek két talantum adatott, és vannak egy talentumosak (lásd Máté 25:15), ezért nagy hiba, ha párhuzamokat vonunk. Nem az határozza meg a jutalmadat, hogy mennyid van, hanem, hogy mihez kezdesz vele. Akkor leszel bajban Istennél, ha elásod a talentumodat, mert félsz kockáztatni, nehogy kudarcot vallj.

2/ Isten védelmezi azt, amit beléd fektetett. Előfordul, hogy néha nem engedelmességedünk Istennek? Fegyelmez minket ilyenkor? Igen. Az, hogy erre a fegyelmezésre hogyan reagálunk, meghosszabbítja, vagy megrövidíti a büntetés idejét. A fegyelmezés azonban nem jelenti azt, hogy Isten elhagyna minket. Ő nem hagy el soha. ...”Az Isten ajándékai és elhívása visszavonhatatlanok”... (Róma 11:29)

3/ Isten elvárja, hogy megtérüljön az, amit beléd fektetett. Amikor életed végéhez érsz, mit fogsz felmutatni. Isten adott neked időt,

talentumot, kincseket. Önző módon használod ezeket, vagy az ő szolgálatára és a mások javára. „Mert mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk a Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit a testben cselekedett: akár jót akár gonoszat.” (2Korintus 5:10). Ahogy egy régi ének írója fogalmaz: Fűszálként az emberek is elhullnak/Egy marad, mit Jézusért tettél.” (A kiadó kérésére itt feltüntetjük, hogy „A fenti elmélkedés a Keresztyén Média UCB Hungary Alapítvány napi elmélkedése (honlap: maiige.hu), melynek írója Bob Gass. Magyar nyelven negyedévre szóló kiadvány formájában megrendelhető az alapítvány honlapján, vagy a következő címen: Mai Ige, 6201 Kiskőrös, Pf. 33.)

Ajándéknak éreztem, hogy Kata és általa az Úr elénk hozta ezeket a gondolatokat.

Számomra ez a néhány perces felolvasás egyrészt egyfajta tiszteletadást jelentett a család felé, akik élve a részükre adatott képességekkel és lehetőségekkel, mindazt, amit sétánk során láthattunk, létrehozták és amíg birtokukban volt, megfelelő színvonalon fenntartották, másrészt önvizsgálatra indított, hogy megteszem-e én ezt hasonlóképpen a kezemben lévő lehetőségekkel.

Ugyanakkor, a kert sorsa, utóélete szimbolikus figyelmeztetés lehet számunkra, hogy ne hanyagoljuk el, ne hagyjuk veszendőbe menni, amit kaptunk, gondozzuk, ápoljuk azt, ami számunkra érték, legyen szó anyagi javokról, lelki dolgokról, emberi és Istennel való kapcsolatáról.

Bura Mária

Kiss István: Ima

Ha ordító oroszlánként jelensz meg, megsimogatlak.
 Ha mérget adsz vacsorára, megeszem.
 Ha azt mondd, gyűlölsz, melléd bújok
 Ha azt mondd, semmit érek, büszke vagyok rá.

Ha a simogató kezét ökölnek,
 A szelíd szeretetet gyalázatnak,
 Az ölelést fojtásnak
 Az életet halának
 Érzem,
 Nem a Te Hibád.

Istenem, bízom benned.

Pilinszky János: Átváltozás

Rossz voltam, s te azt mondtad, jó
 vagyok.

Csúf, de te gyönyörűnek találtál.

Végig hallgattad mindig, amit mondtam.

Halandóhálóját lettem halhatatlan

Menekültek, migránsok, bevándorlók

Az elmúlt időszak nagy témája az Európát és köztünk hazánkat is érintő menekült válság.

Mindenki feltette magának a kérdést: keresztyén emberként hogyan viszonyuljak hozzájuk?

Politikai és világnézettől függően sokan sokféleképpen értelmezték a helyzetet, és valljuk be, valamennyi nézőpontnak van némi igazság tartalma.

Menekültek ők? Igen, hiszen a legtöbben háborús övezetből érkeznek. Migránsok? Azok is, hiszen nem állnak meg az első menedéket nyújtó országban, hanem a jobb körülmények reményében hosszú utat megtéve érkeznek Európa kapujába. Bevándorlók? Igen, hiszen akik már bejutottak, azoknak eszük ágában sincs visszatérni a hazájukba, ők Európában szeretnének élni és boldogulni, mindezt bármi áron. Vannak közöttük meggyötört családok, gyermekek, reménytelen fiatalok és biztosan vannak bajkeverők, leszerelt katonák, terroristák is.

Akkor mégis mi a teendő, beengedni, vagy kívül tartani őket? Melyik tábornak van igaza? Úgy gondolom, hogy nekünk, keresztyéneknek nem az igazság tétel a feladatunk. És ezzel nem lerázni szeretném magunkról a felelősséget, éppen ellenkezőleg! Vizsgálja meg ki-kik magában: mit bízott rá az Úr! Ami biztosan mindnyájunk feladata, az az imádság. Imádság az ország vezetőiért, hogy bölcs döntéseket hozzanak és nyugodt, békés életet élhessünk (1Tim 2:1-2). Hiszen vezetőink vannak a döntési helyzetben az ország sorsát illetően, ők vannak a legpontosabb információk birtokában, de ezzel együtt, nagy a felelősségük is;

megtalálni az ország számára a legjobb, vagy legkevésbé rossz megoldásokat.

Imádkozunk a rendfenntartókért, hogy higgadtan tudják biztosítani a rendet akkor is, ha nem éppen békés és együttműködő csoportokkal találják szembe magukat, hiszen a mi Istenünk nem a káosz, hanem a rend istene. Imádkozunk a civil és egyházi segítőkért, hogy az Úr küldjön munkásokat az aratásba, legyenek, akik odahajolnak és segítséget nyújtanak, legyen az információ, egy palack víz, vagy egy takaró.

Imádkozunk a hivatalnokokért, bírákért, akik megfeszített munkában hoznak döntéseket emberi sorsok felett. És nem utolsósorban imádkozunk az úton levő tömegekért, hisz a háborús övezetből érkezők közül bizonyára sokan vannak, akik elvesztették valamelyik rokonukat vagy barátjukat, sokukat az út során kiforgattak vagyonukból, kihasználták, átjuttatták őket. Az otthonuktól messze, idegen földön, idegen környezetben élnek egyetlen hátizsákkal a hátukon. Minden bizonnyal többen vannak olyanok is, aki nem menekülnek, hanem - mint egy befektetéstudatosan vállalták a nehézségeket a jobb élet reményében. Akadnak olyanok is, akik

az embercsempészek irreális ígéreteitől megvezetve azt hallották meg, amit hallani akartak és útra keltek.

Imádkozunk tehát és ne ítélkezzünk! Ezzel együtt vizsgáljuk meg az egyéni felelősségünket is! Mit tehetünk mit? Könnyű azon vitatkozni, hogy mit tegyen a kormány, a rendőrség, vagy mit tegyen az Európai Unió, mit tegyenek a körülöttünk levő országok. Használjuk fel ezt a menekült kérdést arra, hogy meglássuk: kikért vagyunk mi a felelősek? Nem biztos, hogy a migránsokért, lehet, hogy Isten egész más irányba vezet bennünket, családjunk, akár a szomszédunk irányába. Imádkozunk tehát magunkért is, hogy lássuk meg mi az Isten akarata, és adjon Szentlelke által erőt számunkra az Ő akaratának a véghezviteléhez, az Ő nagy dicsőségére.

"Arra kérlek mindenekelőtt, hogy tartsatok könnyöregéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet éljünk teljes istenfélelemben és tisztességben. Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk színe előtt..."

1Tim 2,1-3.

Gérczei Zoltán

Istentisztelet (Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsoraosztás)	Vasárnap 10:00 órakor
Gyermek istentisztelet (az istentisztelettel egy időben a gyülekezeti teremben)	Vasárnap 10:00 órakor
Bibliaóra	Csütörtök 18:00 órakor
Ifi óra	Péntek 18:00 órakor
BRFK	Péntek 19:00 órakor
Minden hónap második vasárnapján istentisztelet után közösségépítő beszélgetés egy pohár tea és kávé mellett.	
Minden hónap első keddjén 18h-tól szolgálók bibliaórája.	
Baba-mama klub minden második kedden 10:00 órakor	
Szépkorúak bibliaórája	Kéthetente kedden 10 órakor

Mindenkit szeretettel várunk gyülekezetünkbe!

Elérhetőségeink:

Csenki András lelkipásztor
Telefon: 06 30/227-6675
Kiss László gondnok

Cím: 1106 Bp., Kerepesi út 69.
Telefon: 06 1/260-6943

Email: rakosfalva@gmail.com
Honlap: www.rakosfalva.net

Hivatali idő:

Kedd.....09:30 - 12:30-ig
Csütörtök..... 16:00 - 19:00-ig
Péntek..... 09:30 - 12:30-ig

Idős, beteg, nem tud eljönni istentiszteletre?

Hívjon fel a 260-6943-as telefonon, és autóval elhozzuk, majd hazavisszük vasárnaponként!

